

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΑΓΡΙΝΙΟΥ
"ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΧΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΠΡΑΛΟΥ "

ΜΟΝΙΜΗ ΕΚΘΕΣΗ
ΕΡΓΩΝ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΠΡΑΛΟΥ
(ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1930 - 1954)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΠΡΑΛΟΣ

άνθρωπος και δημιουργός

"Δουλεύοντας ένα πορταίτο"

1951

ΜΙΚΡΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ

Ο Χρήστος Καπράλος γεννήθηκε στο Παναϊτώλιο Αργινίου στα τέλη του 1909 κι έφυγε από τη ζωή στις αρχές του 1993. Από μικρό παιδί είχε δείξει αγάπη για την τέχνη και πάντα κάτι έβρισκε σαν παιχνίδι που είχε όμως σχέση με αυτήν. Έτσι ή σχεδίαζε πάνω στις πετσέτες που ήταν μαζί και στόλισμα, διάφορα θέματα, όπως δύο χεράκια σε χαιρετισμό ή δύο πουλάκια να πλησιάζουν τα μικρά τους ράμφη. Κι άλλες φορές με καλάμια έφτιαχνε διάφορα μικρά αντικείμενα, όπλα και άλλα, ώσπου ένα πρωινό, μετά το μακρύ ποδαρόδρομο από το χωριό του για το σχολείο στο Αργίνο, αντικρύζει σε ένα ισόγειο εργαστήριο έργα ζωγραφικής. Αυτό ήταν το μεγάλο ξύπνημα.

Από εκείνη την ημέρα και για καιρό, δεν ξεκολλάει από το τζαμωτό που όμως με όλη την παιδιαστική σκανταλία είχε καταφέρει να διαπεράσει. Δηλαδή, περίμενε απ'έξω κρυφά μια μέρα, να βγει ο ζωγράφος για να πάει στο παραδίπλα καφενείο να πάρει τον καφεδάκο του. Χώνεται σβέλτα μέσα και με το σουγιαδάκι του, ξύνει στο χρώμα που ήταν περασμένα τα τζάμια, δύο μικρά ματάκια.

Έτσι τώρα, κάθε πρωί χαιρετούσε τα άλλα πατριωτάκια του, που μαζί κατέβαιναν από το χωριό και αυτός έσπινε το μικρό του παρατηρητήριο. Όταν τελείωνε το σχολείο, τα παιδιά περνούσαν και ο Χρήστος ενωνόταν πάλι μαζί τους για το ταξίδι της επιστροφής. Φυσικά στο σχολείο, όπως καταλαβαίνετε καμμία πρόοδος. Έμεινε στην ίδια τάξη. Όμως μερικοί παρατήρησαν την επιμονή του μικρού παιδιού, ενδιαφέρθηκαν και ο μικρός

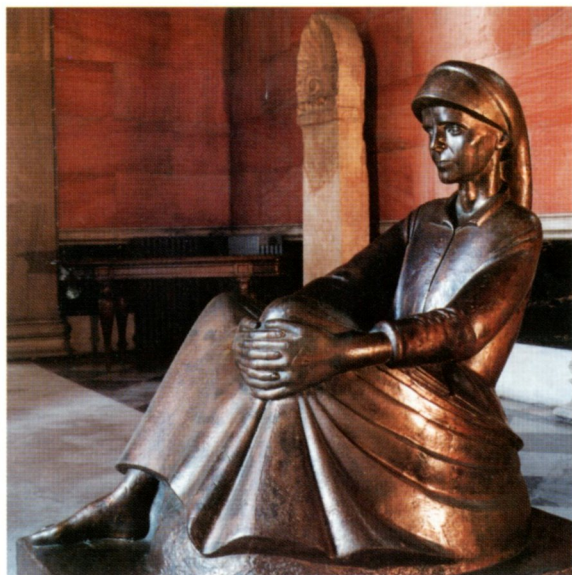
Χρήστος έγινε μαθητής και οικότροφος μαζί, του Μπάριμπα-Νάσου Γεράκη. Ο σοφός αυτός άνθρωπος τον μόρφωσε και τον προετοίμασε για τη Σχολή Καλών Τεχνών. Ακολούθησαν μύριες όσες περιπέτειες, μαζί όμως και χαρές και κύλησε μια ζωή γεμάτη ενδιαφέρον και υψηλά ιδανικά.

Οι μεγάλοι ευεργέτες του Αργινίου Αδελφοί Παπαστράτου και κυρίως ο Γιάννης Παπαστράτος, υπήρξαν οι άνθρωποι που τον υποστήριξαν και με υποτροφία τους σπούδασε τόσο στη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα, όσο και στο Παρίσι.

Όταν κηρύχτηκε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, ο Χρήστος βρισκόταν για σπουδές στο Παρίσι, απ' όπου μαζί με όλους τους Έλληνες σπουδαστές γύρισε στην Ελλάδα για να υπηρετήσει την Πατρίδα. Υπηρετήσε για ένα διάστημα, αλλά με την επίθεση και των Γερμανών το μέτωπο έσπασε και έτσι ο Χρήστος απολύθηκε και γύρισε στο χωριό.

Στο Παναϊτώλιο μόλις έφθασε, με τη βοήθεια του αδελφού του Σπύρου, χιζίζουν με λάσπη και καλάμια ένα καλύβι. Το εργαστήριό του. Πρώτα η μάνα του και ο αγαπημένος μικρός του φίλος ο Χριστόφορος, του πόζαρον ώρες ατέλειωτες. Έπειτα όλοι οι δικοί του και οι συγχωριανοί ήταν τα μοντέλα του.

Μεταξύ των έργων που δούλεψε στο χωριό την περίοδο 1940-45 είναι και μια μεγάλη σειρά από μικρά ανάγλυφα σε γύψο, που ιστορούν τις περιπέτειες που πέρασε ο τόπος μας κατά την περίοδο από την κήρυξη του πολέμου μέχρι την απελευθέρωση.

"Η Μάνα μου"

1950

Όλη αυτή τη δουλειά που έκανε στο χωριό, την παρουσίασε στο τέλος του 1946 στην Αίθουσα ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ στην Αθήνα και είχε τεράστια απήχηση. Ο Κώστας Κοτζιάς, άλλοτε Δήμαρχος της Αθήνας, του χάρισε από την προσωπική του περιουσία το οικόπεδο στην Αθήνα, στο Κουκάκι, όπου βρίσκεται μέχρι σήμερα το εργαστήριό του.

Τα ανάγλυφα αυτά που είχαν επαινεθεί ιδιαίτερα στην έκθεσή του, θέλησε να μεγεθύνει. Αναζητώντας λοιπόν ένα υλικό για να πραγματοποιήσει την επιθυμία του, έφθασε το καλοκαίρι του 1951 στα Πλακάκια της Αίγινας, προσκεκλημένος από το ζωγράφο Τάκη Καλμούχο που του υπέδειξε τον πωρόλιθο της Αίγινας. Σκαλίζει δύο μικρά ανάγλυφα σαν δοκιμή και αποφασίζει αμέσως να αρχίσει δουλειά. Έτσι από το 1951 μέχρι το 1956 δουλεύοντας τα καλοκαίρια στην Αίγινα πραγματοποίησε την επική σύνθεση "ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ", μια ζωφόρο 40 μέτρα, που εκτίθεται στο "ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΠΡΑΛΟΥ" στην Αίγινα. Παράλληλα στην Αθήνα εργάζεται χωρίς σταματημό.

"Η Μάνα μου"

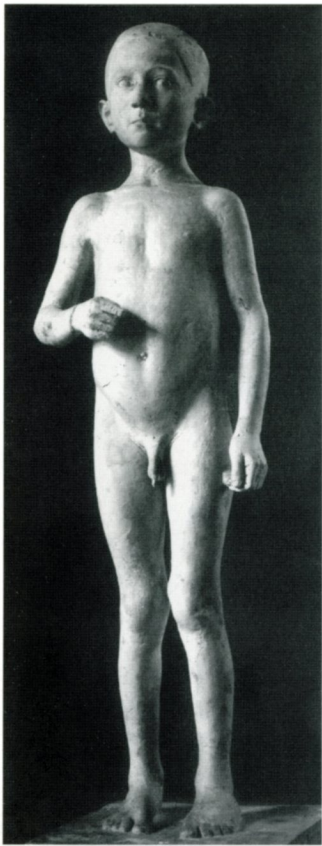
1940-45

"ΚΑΖΟΥ ΚΙΚΟΥΧΙ", ο Γαπωνέζος συμμαθητής μου στο Παρίσι 1937

Το 1962 το κράτος του προτείνει να αντιπροσωπεύσει μόνος του τη χώρα μας στην παγκόσμια έκθεση BIENNALE της Βενετίας. Και γίνεται η έκθεση αυτή, ο μεγάλος σταθμός στην καλλιτεχνική του σταδιοδρομία. Το έργο του είχε τεράστια απήχηση. Ο παγκόσμιος τύπος αναφάρεται σ' αυτό και ακολουθούν προτάσεις για εκθέσεις στην Ευρώπη και Αμερική.

Με τα χρήματα που απέκτησε από τις πωλήσεις έργων του στη Biennale, μπορούσε τώρα να πραγματοποιήσει το όνειρό του. Να αποκτήσει δικό του εργαστήριο στην Αίγινα. Το απέκτησε το 1963 και δούλεψε από τότε έξι μήνες στην Αθήνα και έξι μήνες στην Αίγινα. Η δουλειά του με τα

"Χριστόφορος"

1940-45

"Φιγούρα"

1951

"Η αδελφή μου Μελομένη"

1940-45

χρόνια πλήθαινε. Έτσι κι άλλο εργαστήριο χτίζονταν. Ώσπου έφθασαν τα έξι. Αυτά τα εργαστήρια που έχουν μια μαγευτική θέα στη θάλασσα, τα κληροδότησε ο Χρήστος στην Ελλάδα. Έτσι στην Αίγινα υπάρχει το "ΜΟΥΣΕΙΟ ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΠΡΑΛΟΥ" και έξω απ' αυτό στο ακροθαλάσσι, φύλακας - φρουρός η χάλκινη ΦΙΓΟΥΡΑ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ ΤΟΥ, η ίδια ΦΙΓΟΥΡΑ που φρουρεί τώρα και το δικό σας ΜΟΥΣΕΙΟ.

Σε σας, ο Χρήστος χάρισε όλη τη δουλειά του που έκανε από το ξεκίνημά του, το 1930 μέχρι το 1956. Η δουλειά του αυτή εμπνευσμένη από το δικό σας κόσμο, τον κόσμο της Αιτωλοακαρνανίας, τον κόσμο που τον πότισε μέχρι το εσώτερο είναι του με τέτοιο ψυχικό πλούτο, που και δύο ζωές ακόμα κι αν ζούσε, θα αντλούσε απ'αυτόν.

Αυτή ωστόσο η ΔΩΡΕΑ του Χρήστου δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί αν δεν υπήρχαν οι μεγάλοι ευεργέτες του τόπου σας οι ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ, που σας πλούτισαν με τον θαυμάσιο αυτόν ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΧΩΡΟ.

Χρέος μου είναι να αναφέρω ακόμη, δύο εξαιρετικούς συμπολίτες σας, που αγάλισαν με θέρμη και ενθουσιασμό την ιδέα της στέγασης της δωρεάς στην Παπαστράτειο Δημοτική Πινακοθήκη. Τον τότε Δήμαρχο κ. Γιάννη Βαϊνά, με τον οποίο αρχίσαμε τις διατυπώσεις και τον τωρινό Δήμαρχο κ. Θύμιο Σώκο που τις ολοκληρώσαμε, πραγματοποιώντας έτσι την επιθυμία του Χρήστου και προσφέροντας σε σας μια στέγη που θα σταθεί το έναυσμα για άμιλλα ευγενική και πρόοδο.

Σούλη Καπράλου

Απρίλιος 1996

ΔΗΜΟΣ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Ο Δήμος Αग्रινίου, τιμώντας την καλλιτεχνική προσφορά του μεγάλου συμπατριώτη μας γλύπτη Χρήστου Καπράλου και θέλοντας το έργο του να αναδειχθεί στην ιδιαίτερη πατρίδα του και να γίνει προσιτό στους συμπολίτες μας, σε συνεργασία με το Ίδρυμα "Χρήστος και Σούλη Καπράλου" προχώρησε στην ίδρυση της γλυπτοθήκης, στην αίθουσα που φέρει πλέον το όνομα του μεγάλου δημιουργού και στην οποία εκτίθενται έργα της περιόδου 1930 - 1954.

Πιστεύουμε ότι η πρωτοβουλία μας αυτή θα συμβάλει στην πολιτιστική ανάπτυξη του τόπου μας και με μεγάλη μας χαρά θα βλέπαμε τη δημιουργία και άλλων Αιθουσών Τέχνης με έργα συμπατριωτών μας καλλιτεχνών.

Ευχαριστούμε θερμά την κ. Σούλη Καπράλου και τα λοιπά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του "Ιδρύματος Χρήστου και Σούλης Καπράλου" για την προσφορά τους προς την πόλη μας.

Ο Δήμαρχος

ΘΥΜΙΟΣ Ν. ΣΩΚΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1996

Παπαστράτειος Δημοτική Βιβλιοθήκη και Αίθουσα Τέχνης Αग्रινίου

ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΧΟΡΗΓΟΣ

*“Πλάστης και γλύπτης ο Χρήστος Καπράλος,
δημιουργός ενός έργου
με απίθανη συνοχή και οργανικό χαρακτήρα,
όπου το κάθε βήμα του εμπρός
προετοιμάζεται από το προηγούμενο,
αποτελεί με τη συνέπεια και τη συνέχεια
του έργου του, μία από τις πλέον
εξέχουσες φυσιογνωμίες στο χώρο της Τέχνης”*

*Χρυσάνθος Χρήστου
Ακαδημαϊκός*

“Το μνημείο της Μάχης της Πίνδου” (Λεπτομέρεια) 1952 - 56

“Niki” 1961

